

MEMBRES EMÈRITS

SECCIÓ DE CIÈNCIES I TECNOLOGIA

JOSEP CASTELLS I GUARDIOLA

Neix a Barcelona el 27 de maig de l'any 1925. Es llicencia en ciències químiques a la Universitat de Barcelona el 1948 i obté el premi extraordinari de llicenciatura. Ha ocupat diversos càrrecs al Consell Superior d'Investigacions Científiques, organització a la qual renuncià amb el càrrec de professor d'investigació per a passar a la Universitat Autònoma de Barcelona, on col·laborà en la formació del Departament de Química Orgànica, actualment inclòs en el Departament de Química. Posteriorment accedí a una càtedra de Química Orgànica a la Universitat de Barcelona, de la qual és actualment professor emèrit.

Durant la seva àmplia i variada trajectòria professional ha ocupat diversos càrrecs i responsabilitats. Fou enviat de la UNESCO a Xile com a expert en espectroscòpia. Ha estat pioner a Espanya en l'ús en la química orgànica de les tècniques físiques i, en particular, de les espectroscòpiques (infraroig, ultraviolat, ressonància magnètica nuclear) tant en tasques d'investigació com en les rutinàries. És autor dels llibres *Química general* (1981), *Teoria orbitalica de les reaccions químiques* (1983) i *Química general i bioorgànica* (1985) i de més de cent publicacions científiques.

Ha estat guardonat amb el Premio a la Memoria Científica: «Acerca de los esteroides de configuración no natural», atorgat per la Real

Academia de Ciencias Exactas, Físicas y Naturales. Li han estat concedits el Premi Ciutat de Barcelona d'investigació (1963), el premi biennal de la Real Sociedad Española de Física y Química el 1972, la Medalla Narcís Monturiol de la Generalitat de Catalunya el 1989 i el Premi Solvay 1993 d'investigació de les ciències químiques pel conjunt de la seva carrera.

Fou elegit membre de l'Institut d'Estudis Catalans el 14 d'abril de 1978 i ha passat a emèrit el 27 de maig de 1995.

MANUEL RIBAS I PIERA

Neix a Barcelona el 16 de maig de 1925. L'any 1950 obté el títol d'arquitecte a l'Escola Superior d'Arquitectura de Barcelona i es llicencia en dret per la Universitat de Barcelona.

La seva obra com a arquitecte —Laboratoris J. Uriach (1964-1974), casa Carnera a la Cerdanya, casa Cendrós a Sant Feliu, edifici d'habitatges al passeig Sant Joan de Barcelona— es complementa amb la seva tasca com a urbanista, que s'inicià a Brussel·les amb Bardet. Ha participat en el Pla Provincial de Barcelona (1959-1963) i en l'esquema director de l'àrea metropolitana, en la planificació dels plans generals d'ordenació urbana de Palma de Mallorca (1968-1970) i de Múrcia (1973-1976). Des del 1956 és professor de l'Escola d'Arquitectura, on el 1965 guanyà la càtedra d'Urbanisme. L'any 1991 la Universitat Politècnica de Catalunya el nomenà professor emèrit.

És membre de diverses associacions professionals espanyoles i estrangeres relacionades amb la ciència i la pràctica urbanística.

Fou nomenat membre de l'Institut d'Estudis Catalans el 7 de juliol de 1978 i ha passat a emèrit el 16 de maig de 1995.